

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۴۶ ه.ق - راهیان نور)

خطبه‌ی شب پنجم

۲۰ تیر ۱۴۰۳

سلام بر ایام. بر ساعت‌ها و دقیقه‌هایش که برکت علیه راجعون را به همراه دارد. گاه با تمام آنچه در جان‌ش ذخیره نموده به استقبالش می‌رود تا بزرگی وجودی را بر گذر زمان عرضه دارد که عصرها و دوران‌ها سر بر سجده‌ی اطاعتش خم کنند. او را در بزرگی نامش بستایند، نامی که گذر زمان مهوش نکند، از یادها و ذهن‌ها پاک نشود. فرمانروایی که مالک زمین و آسمان است. زمینیان نشان‌ش را در قلب‌هایشان حفظ کنند و آسمانیان در مدح و ثنایش بر یکدیگر سبقت گیرند. او کیست که این چنین قدر و منزلتی دارد؟ آیا توان عقل‌ها قادر به شناختنش بوده؟ چه کسی به بزرگی نامش اندیشه نموده تا خود را مسلمان بنامد ولی عظمت رسالت رسولش را نشناسد، رسالتی که تا قیامت هدایتگر گذشتگان و آیندگان است.

لب‌هایی که به رسالتش گواهی می‌دهند زبان‌شان را به نام ملکوتی‌اش به حرکت درمی‌آورند، کتابش را تلاوت می‌کنند، به فرامین الهی آگاه می‌شوند، جان‌شان در پرتو انوارش از کفر به ایمان مزین می‌شود. آنگاه جان‌ذلیلشان با نام پروردگار به فرق حق می‌کوبند. سر حق را از بدن جدا می‌کنند تا به باطلی رو آورند که با آن خوابیده و برخاستند. دنیایی که سرابش جز فریبی رنگارنگ نیست. همان افسونی که میراث‌دار هزاران جان‌ذلیل و بی‌مقدار است که هرگز نام ننگینشان از صفحه‌ی روزگار محو نمی‌شود و زمان ودیعه‌دار پاکان عالم است که جز به راه رسالت رسولشان راه دیگری نرفتند و جز آن را نپسندیدند تا آیندگان بیایند و در بزمشان مهمانشان کنند؛ مانند شب‌های گذشته که شما مهمانداران شهیدانی بوده‌اید که از آنچه در جان‌شان ذخیره نموده بودند با شما صحبت کردند.

و امشب به خیمه‌ی شهیدی می‌رویم که هرگز اسرارش فاش نشد و دلدادگی‌اش آشکار نگردید. او به مانند سایه به دنبال مولایش به حرکت درآمد تا به سؤالی که در جان‌ش

شعله می‌کشید پاسخ دهد و مولایش او را به بزم عشق دعوت نمود. آنگاه داستان لرزانش را در دست گرفت و فرمود: تو شهیدی هستی که زمان اسرار قلبت را در خود نگه می‌دارد تا آیندگان در آن نظر کنند و لطفِ رحمت الهی را در آن جستجو نمایند، رحمتی که همواره حق‌مداران را در بزمی مهمان می‌کند که خودشان برگزیده‌اند تا به دولتی بپیوندند که مهماندار زمان‌ها و دوران‌هاست. گوش‌هایی که نداها را می‌شنوند، درد دل‌ها را شاهد می‌شوند تا منتظر ندایی شوند که آنان را به راه حق بخواند. راهی که بر سر راهش دلدادگانی دارد که نشانشان آشکار نمی‌باشد و همان‌گونه که پروردگار فرموده من آن دانم که شما نمی‌دانید. دانشی که بهترین آفریده‌ی خود را خلیفه خواند تا عدالتش حق را پیروز و باطل را افسانه‌ی دهر نماید. پس به تمنا او را می‌خوانیم به ندای:

اللهم عجل لوليک الفرج